

otsima, vaid selleks, et teostada suuremaid igatsusi — teha midagi oma väikese, ainelises viletsuses manduva kodusaare heaks. Ootamatult saabub saarele salakkond ajakirjanike pealima „Ohtulehe“ juurest. Ingel ja tema sõbratar Veski-Tiiu on tutvunud nendega ühes Kurussaare pansionis. Ajakirjanike tulek ei ole päriselt juhus, vaid peatoimetaja Kaselaan on erilisel soovilnud kllastada saart, kus tema noore üliõpilasena on veetnud ühe ilusa ja romantilise suve. Kuna nooremad mehed siirduvad kllakaunitaridega kõrtsi tantsuma, jääb Kaselaan vestlema Ingel Voogiga. Ingel on talle sümpaatne haruldase saarnasuse tõttu kellegi kallid kadunnuga. Kuna peatoimetaja näib olevat lahke ja sõbralik inimene, palub Ingel Voog endale kohta toimetuses. Mõninga puuklemise järele Kaselaan nõustub, kuna talle tundub, et Inglis peitub enam väärtuslikku kui teistes temaatilistes tüdrukutes. Kaselaane vastutulelikkust mõistab aga valesti toimetuse sekretär Ülo Aas ja solvab tahhlikult Inglit, lootes, et tüdruk tema käitumisest hinnutatuna loobub mõitst pääseda ajakirjanike sekta. Samal ajal saabuvad merelt oodatud kalurid, ja kuigi vahpeeval saareneel on siidamlikult sõbrustanud inimmeestega, unustatakse nood nüüd seda-maid. Kllarahvas võtab jubeldades vastu kalurid, kelle võrgud on täis saaki. Ajakirjanikud peavad lahkuma kõigist tähelepeandamatult.

I vaatus.

Järgneval kevadtalvel, „Ohtulehe“ toimetuses, 1. pilt korrektooris. Korrektoorte vestlusest selgub, et Ingel Voog siiski on sigisiel asunud ajalehe juurde tööle, kuna samal ajal toimetuse sekretär Aas, olles oma sigisises välismaareisil jäänud sõja jalgu, on hakkanud oma lehele sõjakirjasaatjaks lähenemist. Toimetuses asendab teda preegu Ingel Voog. See tekitab toimetuse naistes muudugi paksu verd, kuna arvatakse, et Ingel teeb karjääri vaid selle tõttu, et ta on peatoimetaja sõbratar. Oodatakse põnevusega tagasi Aasa. Aas on teel koju kohanud Brüsselis sõjapõgenikku, „Ohtulehe“ peaktionäri Sonnenvaldi titart Karinil, ja temaga kihlunud. 3. pildis näeme toimetuseruumi, kus „lehetegemine“ parajasti on lõppemas. Ka siin oodatakse Aasa, eriti ärevuses on Ingel Voog. Toimetuse ilmub äkitselt Karin Sonnenvald, niisama tujukusest, et näha, millistes oludes tema peigmees seni töötas. Ka teda tillatab, et Aasa asendab naine, kes toimetusele tuli alles sigisiel, ja ka tema naiselik kadetus oletab Inglit edu taga midagi kahtlast. Paratamatult juhtub nii, et mõlemad naised titlevad teineteisele teravusi. Karin Sonnenvaldi äsitusel hakkab Ingel järsku mõtlema ajakirjanike pressibalillemine misest. Tal ei ole aga parajasti killalt raha ja nii palub ta ühe korrektoori endale käendatjaks ning ostab kleidi võlgu. Tema äraolekul saabub toimetuse Aas ja asub peatoimetaja kabinetis lõpetama üht vestet. Peatoimetaja Kaselaan on hetkeks üksi toimetuse ruumis ja võtab vastu telefonikõne kaubamajast, kust tahetakse saada täpsemaid andmeid Ingel Voogi kohta. Kuukses, milles asi seisab, lubab heasüdamlik toimetaja isiklikult öendada Inglit arve, sest ta tahab, et neiu pääseks takistamatult ballile, kõrgel Karin Sonnenvaldi kinstu. Seda telefonikõnet kuulab pealt korrektoir Viirve, õel tüdruk, kes Inglit ei sall. Järgneb peatoimetaja ja Aasa kohtamine. Peatoimetaja jutustab Aasale Ingel Voogi andekusest ja edust, püüdes Aasa lepitada Ingliga kui võistlajaga tööalal. Aasale aga Inglit toimetuses viibimine ei meeldi ja esimesel kokkupuutumisel annab ta tüdrukule seda tunda. Aasa veste pärast tulebki noorte vahel kokkupõrge, mida aga katkestab Karini telefonikõne. 4. pildis Ingel võtab korrektoiruumis vastu oma sõbratari kodusaarell, koolitüdrukku Veski-Tiiu, kes salaja on põgenenud pealima, et siin pressibalil kohata oma „armastust“. „Ohtulehe“ karikatüristi Jüri Põidmaad. Vaest Tiut tabab aga suur pettumus. Ingel ei taha koolitüdrukult lasta ballile ja keeldub karmilt igasugusest abist. Onneks

kohtab aga Tiiu Jürit ja saab tema nikaungele, et ta ise lubab teda viia ballile, muudugi Inglit teadmata. Lõbus paarike lahku, et segamatult sepitseb oma „sõjanõu“. Korrektoori tuleb Aas ja palub Inglilt andestust oma järsu käitumise pärast. Ka Ingel vabandab, kuna temagi vaudluses ei olnud täiesti erapooletu. Nimelt on temale Aasa poolt ülestõstetud valksemade küsimus eriti õrn koht. Ta ei ole ise küll välislaps, kuid teab kllajuttude kaudu, et ta ei kanna oma õige isa nime. Ena nooruse eksimuss puudutab valtsalt tema enesetunnet. Nii lepiwadki noored ja lahkuvad töölt suurimas sõpruses. Pärast seda kohe helistab Karin Sonnenvald ja kuuleb jooksupoisilt, et tema peigmees on lahkunud Ingel Voogiga, olles aga veerand tundi varem keeldunud kohtamast temaga — ajapuudusel.

II vaatus.

Ajakirjanike pressibalil. Peatoimetaja Kaselaan jagab helsesti loose neikeestele, kuid kogu aeg hoidub ta peamiselt Ingel Voogi läheduses. See riivab Ülo Aasa, kes oletab, et vananev toimetaja Inglile teatud tagamõtetega läheneb. Kuid tema enda sõprus Ingel Voogiga ei meeldi tema pruudile ja Karin annab „kalurineuile“ väga teravalt mõista, et tema koht ei ole „setskonnas“. Rahu ei anna kadedate tüdrukute ka Inglit tõesti ilus ja hinnaline kleit, ta lihtsalt ei usu, et „händiste sõrmedega tippmansel“ selle ise ostis. Aas teeb, mis tema võimuses, et leevendada pruudi teravusi, ning solvavad Ingel nõustub siiski jääma ballile. Samal ajal otsib karikatürist Põidmaa suure murega oma Veski-Tiiut, kellele ta rahapuudusel ei saanud õigel ajal järele sõita ja kes kodust oli kadunud. Tiiu on aga kavalal kombel osanud tulla ballile rikka mulgiperemehe Pullistega ja jaseb Jüriil nüüd armukadeduses sipelda. Ometi ei jase nad mõlemad kaura rikkuda oma ballirõõmu ja lepiwad peatselt. Järgnev pilt kujutab daamide tuba. Seal kurdab direktoriprova Sonnenvald ühele sõbratarile, et ta on pettunud Karini kihlusest kehva ajakirjanikuga. Pealegi fiindib kergemeelne Karin ballil kellegi kahtlase tüübiga, kes ilmselt ei näi kuuluvat „setskonnas“. Ena kahtlused hajutab aga Karin ise, seletades, et „kahtlane tüüp“ on hoopis partun Otto v. Himmelstern, vanast ja keerisast balti parunite soost. Ta annab mõista, et kihlust Aasaga on kerge katkestada ja selle asemel targem võtta vastu paruni kosjad, kuna selkluhvimulise tüdrukule saksas mehe kaudu avaneb võimalus „ümberrassumiseks“. Naiste setskonnas tuleb nüüd jutu alla Ingel Voogi kahtlasest hinnaline kleit. Nüüd segab end juttuajamisse korrektoir Viirve. Tema on ju „oma kõrvaga kuulnud“, et Kaselaan Inglile ostis mainitud kleidi. Nüüd on Karini reilv käes. Daamid siirduvad Kuu-kohvikusse vaatama ballietti. Pärast ettekannet leiavad ühes valkises nurgakeses teineteise lõplikult Tiiu ja Jüri. Suures ballissaalis esineb Ingel Voog, laudes oma kodumurgaga rahvalaulu „Kalurineust“. Tema ettekanne on seda hingestatum, et ta tahmatult on armunud Aasasse ega suuda seda enam salata. See aga ei meeldi peatoimetaja Kaselaanele, kes õigusstatult arvab, et Aasa ja Inglit sõprus setskonnas äratub ebameeldivat tähelepanu. Aas ei ole mitte asjatult tuntud ja rikka neiu kihlatud peigmees. Mõlema mehe vahel tuleb sellepärast kokkupõrge. Konflikt jääb aga esialgu lahendamata, kuna nad mõlemad tahmatult satuvad pealt kuulma, kuidas parun Himmelstern Karinile teeb abielu esilduse ja peale selle veel ühe kergemeelsemat laadi ettepaneku. Solvatud ja vihane Aas võtab oma pruudi käsile, too aga jääb seisukorra peremeheks sellega, et tungib alaltult kallale Inglit isikule. Samal ajal ilmub Ingel ning nüüd heidab Karin talle lausa näkku süüdistuse, et ta on peatoimetaja Kaselaane armuke. Tõenduseks on ju Kaselaane ostetud hinnaline kleit. Inglit vastu-väliteid ei usu keegi, kuna Kaselaan ise otsekohe asja selgitada ei suuda. Pettunud ja vihane Aas jätab tüdruku sinnapaika. Ka Ingel on